

Närvarande: Per-Olof Thisner, Gunilla Thisner, Lena Österberg, Calle Hernmark, Per Janse, Ingrid Eriksson, Margareta Rydman, Björn Eriksson, Richard Fishkin, Anders Brahme, Penny Fagerberg, Anders Orrje, Jane Erskine, Michael Crisp, Göran Folin, Lena Holmstedt, Birgitta Carlberg, Göran Ahlforn, Bo Engström, Birger Emmoth, Leif Eriksson, Thomas Norell, Richard Noonan, Ralph Fidler.

Upplägning av mötet:

Mötets öppnande

Val av ordförande och sekreterare

Rapporter:

FN-konferensen	Björn Eriksson
Syftet med Powwow	Björn Eriksson
Internationella kontakter	Per Janse
Förslag till aktioner i Stockholm	Göran Folin

Diskussion i smågrupper

Rapporter från gruppdiskussionerna

~~Allmän diskussion~~

~~Övriga frågor~~

Rapporter: se separata papper

Smågruppsdiskussioner:

Under ungefär en timme diskuterades planerna i största allmänhet. Man lärde känna varandra och skaffade sig en uppfattning om man i fortsättningen skulle ha lust att arbeta med Powwow.

Rapporter från smågruppsdiskussionerna:

Rapporterna var kortfattade och tog bara upp vilka frågor som behandlats. Flera av grupperna hade diskuterat de ekonomiska möjligheterna, något som också dominerade den efterföljande allmänna diskussionen.

Allmän diskussion:

Följande förslag rörande ekonomin nämndes:

Anslag från SIDA för lämpligt projekt
Bidrag till studiecirkel från studieförbunden
Anordnande av seminarier och teach-ins.

"Operation dagsverke"

Ansöka om anslag och stipendier från fonder
Sälja bulletin, informationsblad etc.
Lotteri

Övriga frågor:

Innan mötet upplöstes framkom ytterligare några spridda synpunkter.

~~Via internetresändningar till stadsteatern kommer allmänheten att kunna följa FN-konferensen.~~
Framfördes idén att påvisa kontrasten mellan teori och praktik när t.ex. den svenska regeringen vid FN-konferensen talar vackert om "Human Settlements" och samtidigt klubbat en regionplan för den framtida bilstaden Stockholm.

Ett förslag om en egen expertkonferens framfördes. Någon tyckte att en sådan i så fall skulle koncentrera sig på Stockholm och Sverige som "case studies".

Efter en stunds

städande

höpplöckande av papper
och

löst småprat

skildes vi

och

en trött

men inspirerad

samling människor

travade så småningom hemåt

FN-konferensen om den mänskliga miljön, 5 - 16 juni 1972

rapport av Björn Eriksson.

Vad är FNs mål för konferensen?

"Att väcka regeringarnas och allmänna opinionens intresse för miljöproblemens vikt och angelägenhetsgrad, så att ökad uppmärksamhet ägnas detta ämne vid utformningen av politik och program för den ekonomiska och sociala utvecklingen både i u- och i-länder."

Sveriges roll

Konferensen har en mängd speciella anknytningspunkter med Sverige:

1. Initiativet är svenskt
2. Konferensstad - Stockholm
3. De svenska färgerna är representerade i FNs förberedande kommitté.
4. Sveriges FN-delegation har hela tiden varit starkt pådrivande i FNs behandling av miljöfrågorna.
5. Sverige betraktas på många håll i världen som ett föredöme när det gäller miljövard. Det fantastiska lär vara att statsmakten och de privata företagen samarbetar så bra.

Praktiskt förberedelsearbete i Sverige

Redan 1969 bildades en svensk nationalkommitté med Erlander som ordförande och Jan Mårtensson, jordbruksdepartementet, som generalsekreterare. Den har subkommittéer för organisationsfrågor, informations- och pressfrågor samt för forskning och andra sakfrågor(!).

Organisation: plenarmöten i Folkets hus; utskottsmöten i gamla och nya riksdagshuset; öppningsceremoni i operahuset; cocktailparty i Nordiska museet för 3000 man; Volvo- och Saab-bilar till alla delegationers förfogande(!).

Information: Sälja Sverige! 1200 delegater och 500 - 1000 journalister från hela världen kommer gu'bevares hit; utställning om svensk miljövardspolitik (världsbäst); studieresor bl.a. till Jönköping.

FNs planeringsarbete

är det svårt att få en enhetlig bild av. Det finns motsättningar mellan de nationella delegationerna. Vissa vill ta upp ett brett spektrum av problem (exempelvis Sverige), andra vill begränsa konferensen till fysiska miljöproblem (Sovjet). U-länderna är antingen tämligen ointresserade eller negativa (Brasilien), medan i-länderna är synnerligen intresserade av att få u-länderna intresserade och erbjuder dem olika former av hjälp.

Följande står emellertid klart:

1. FN koncentrerar sig på att identifiera brådskande, "högprioritets"-problem. Detta leder förmodligen till en splittrad behandling.
2. Vilka frågor som skall tas upp manglas nu fram genom det diplomatiska maskineriet. Hela konferensen planeras efter vilka beslut som man i förväg bestämmer sig för att fatta. Resultatet av detta blir opportunismen satt i system.

3. De beslut som kommer att fattas blir dels en "deklaration om den mänskliga miljön", dels överenskommelser om att upprätta ett internationellt mät- och övervakningssystem och en databank att lagra information i. FN kalar konferensen handlingsinriktad.
4. Planeringen för konferensen består delvis i att de olika regeringarna skriver nationalrapporter om läge och åtgärder i respektive land.
5. Dagordning:
 - I Högtidligt öppnande
 - II Generaldebatt
 - III Utskottsmöten
 - a) urbanisering
 - b) naturresurser
 - c) identifiering av föreningar av internationell betydelse
 - d) sociala, kulturella utbildnings- och informationsaspekter
 - e) utveckling och miljövard
 - f) internationella organisatoriska implikationer av handlingsförslag
 - IV Antagande av handlingsprogram
 - V Beslut om konkreta åtgärder
 - VI Antagande och undertecknande av deklarationen om den mänskliga miljön.
 - VII Avslutande ceremoni

Dokumentation och information

En vetenskaplig grupp inom ICSU, International Council of Scientific Unions, arbetar med "den intellektuella och begreppsmässiga bakgrunden".

Hans Palmstierna skriver en kortfattad "bok" som skall motivera för folk varför FNs konferens behövs.

En särskild barnversion förbereds också.

Strax före och under konferensen kommer en informationsdrive om vad allt som skall behandlas på denna.

Efter konferensen kommer information om fattade beslut och uppföljningsarbete.

Flaggning

50 000 kronor.

Syftet med Powwow

Rapport av Björn Eriksson

Det mer konkreta målet för Powwow är att, samtidigt med FNs miljövärldskonferens, på olika sätt manifesteras en annorlunda syn på miljövärldspöblematisken. Det mer långsiktiga syftet går givetvis djupare än så. Av skissen "Vår planet skändas" framgår att vi ser rörelsen och dess arbetsformer som led i en långsiktig omvandling av samhället.

Arbetet förutsättes t.ex. bedrivas i samverkan mellan alla sorters människor, vilket direkt motsvarar den önskade förändringen i samhällets funktion - nämligen från det läge där representanterna och överheten agerar för de passiviserade människorna till det läge där människorna i samhällets bas själva har kontrollen över sina liv och i samverkan formar politiken.

Mer konkreta synpunkter får sökas i skissen "Vår planet skändas" eller i diskussioner om aktioner och dylikt.

Förslag på aktioner i Stockholm

Rapport av Göran Foliñ

DET är helt uppenbart att man lättare sprider idéer genom aktioner än genom att skriva tjocka utredningar.

Några hittills uppkomna förslag:

- + Visa hur mycket avfall FN konferensen har producerat i i form av papper, avföring (utspädd med alldeles för många liter vatten), bilavgaser, fosfater, förpackningar etc.
- + Utställning av typ "Än sen då".
- + Andra kulturernas miljösyn
- + Konkreta fall där politiker visat sig ligkiltiga för miljöförstörelsen.
- + Låna ut cyklar till FN-delegaterna.
- + Happenings
- + Plantera träd, bada i grodmansutrustning.
- + Engagera artister.

Internationella kontakter och massmedia

rapport av Per Janse

Ett av de sätt på vilket vi i vårt närmande till problemen skiljer oss från FN-konferensens är att alla sorters människor samtidigt och överallt engagerar sig i aktioner och informations-spridande.

Den första uppgiften i det här sammanhanget är alltså att sprida idén på så många platser som möjligt.

Vi har ju redan en hel del erfarenhet från den internationella trafikrevolutionen som Alternativ Stad anordnade i oktober förra året. Vi lärde oss framförallt hur otroligt viktigt det är att vara ute i riktigt god tid. Det är ju stor skillnad mellan att få igång lokala aktioner och att starta något internationellt. Vi hade bara några månader på oss och det märktes. De ställen där det tänkte mest var där vi redan hade goda kontakter, nämligen i de nordiska länderna och i Holland. Det febrila arbetet med att söka kontakter resulterade dessutom i att aktioner kom igång i USA, Canada och Australien, men aktionerna där fick å andra sidan inte samma bredd som i Europa. Den här gången har vi mer tid, men det innebär inte inte att vi kan ta det lugnt. Begynnelseinformationen bör gå ut i många olika former - skriftligen, genom brev och stenciler, personligen genom besök och direkta kontakter, genom affischer och genom massmedia. Dessutom kommer den därpå följande kommunikationen mest att ske brevledes och det tar som bekant tid.

Inför sommaren startar något som vi kallar Department of Missionaries. Det gäller att få kontakt med lämpliga personer. Innan de reser ut kommer de att ges muntlig information och att utrustas med skrifter, affischer, appeller etc. Materialet sprider de på vandrarhem, universitet, aktivistlokaler, klubbar, tidningsredaktioner etc.

I och med att vi får reaktioner på det första materialet vi skickat ut, bör vi börja fortsätta kommunikationen med påpekandet att vi inte vill ha en styrande funktion. Vår funktion är snarare att hjälpa alla deltagande grupper att komma i kontakt med varandra. Det viktigaste är ju ändå att det händer.

Hur samarbetar vi med massmedia?

Arbetet bör börja med att vi följer miljödebatten i den svenska och utländska pressen. Härigenom kan vi få en uppfattning om debatten i olika länder. Vi kan också identifiera i denna fråga progressiva journalister, till vilka vi kan skicka förhandsinformation om våra planer.